

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

1830 - Υπογράφεται το πρωτόκολλο της ανεξαρτησίας του ελληνικού κράτους, το οποίο προβλέπει την πλήρη ανεξαρτησία και εθνική κυριαρχία της Ελλάδας από την Οθωμανική Αυτοκρατορία ως το τελικό αποτέλεσμα της ελληνικής επανάστασης του 1821.

1908 - Ιδρύεται ο Παναθηναϊκός Αθλητικός Όμιλος.

1916 - Καταστρέφονται από πυρκαγιά τα κτίρια του κοινοβουλίου στην Οττάβα του Καναδά.

1931 - Σεισμός στη Νέα Ζηλανδία προκαλεί το θάνατο 258 ανθρώπων.

1945 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: 1.000 B-17 βομβαρδίζουν το Βερολίνο, σε μία επιδρομή που σκότωσε 2.894 άτομα και άφησε άστεγους 120.000 κατοίκους.

1958 - Ιδρύεται η Οικονομική Ένωση της Μπενελούξ, δημιουργώντας ένα πεδίο δοκιμών για την μεταγενέστερη Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

1966 - Το μη επανδρωμένο σοβιετικό διαστημικό σκάφος Λούνα 9 κάνει την πρώτη ελεγχόμενη, με τη βοήθεια πυραύλων, προσεδάφιση στη Σελήνη.

1967 - Εκτελείται δι' απαγχονισμού σε φυλακή της Μελβούρνης ο Ρόναλντ Ράιαν, το τελευταίο πρόσωπο που εκτελέστηκε στην Αυστραλία.

1969 - Στο Κάιρο, ο Γιάσερ Αραφάτ γίνεται πρόεδρος της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης.

1989 - Το σκάνδαλο Κοσκωτά παίρνει νέα τροπή, όταν ο προσωπικός φίλος του πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου, Γιώργος Λούβαρης, παραπέμπεται για κακούργημα, ως παραλήπτης μεγάλου ποσού, που υπεξαίρεθηκε.

1995 - Στις ΗΠΑ, εκτοξεύεται από τη βάση Κανάβερντ το διαστημόπλοιο «Ντισκάβερι» με γυναίκα κυβερνήτη κι ένα Ρώσο κοσμοναύτη, με προορισμό το διαστημικό σταθμό ΜΙΡ.

Γεννήσεις

1791 - Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, Έλληνας πολιτικός

1809 - Φέλιξ Μέντελσον, Γερμανός συνθέτης

1891 - Αριστείδης Μωραϊτίνης, Έλληνας αεροπόρος

1927 - Ηλίας Ρωσίδης, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1946 - Βασίλης Σκουλάς, Έλληνας τραγουδιστής και λυράρης

1952 - Μαλβίνα Κάραλη, Ελληνίδα δημοσιογράφος

1955 - Παντελής Καψής, Έλληνας δημοσιογράφος

1956 - Γιάννης Ζουγανέλης, Έλληνας τραγουδοποιός και ηθοποιός

Θάνατοι

1468 - Γουτεμβέργιος, Γερμανός εφευρέτης

1924 - Γούντροου Ουίλσον, 28ος πρόεδρος των Η.Π.Α.

1975 - Ουμ Κάλουμ, Αιγύπτια τραγουδίστρια

1989 - Τζον Κασσαβέτης, Αμερικανός σκηνοθέτης και ηθοποιός

2012 - Νίκος Απέργης, Έλληνας ηθοποιός

2016 - Καίτη Δρόσου, Ελληνίδα ποιήτρια

2022 - Χρήστος Σαρτζετάκης Έλληνας δικαστής, Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας (1985-90)

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Η Αντιγόνη Κεφαλά και ο Μπουλκάκωφ (28)

Ελεγα στην αναφορά μου της προηγούμενης εβδομάδας, πως, ψάχνοντας σε μια βιβλιοθήκη στην Ικαρία που βρίσκομαι αυτόν τον καιρό, έπεσε στα χέρια μου μια συλλογή διηγημάτων του ρώσου συγγραφέα Μιχαήλ Μπουλκάκωφ «Σημειώσεις ενός νεαρού γιατρού» εκδόσεις Ποικίλη Στοά 2015, όπου ένα από τα διηγήματα με τον τίτλο «Έχω σκοτώσει» αναφέρεται στα γεγονότα που συνέβησαν στο Κίεβο κατά τον εμφύλιο πόλεμο που είχε ξεσπάσει το 1917-19 στη Ρωσία και που παρόμοια γεγονότα διαδραματίζονται σήμερα στα ίδια μέρη. Το ότι οι Αγγλογάλλοι ήταν ανακατεμένοι στον εμφύλιο τότε, στη Ρωσία υπέρ των δυνάμεων της Μοναρχίας, επιστρατεύοντας και τους συμμάχους τους, όπως τους Έλληνες, δεν είναι απορίας άξιον ότι και σήμερα οι ίδιες δυνάμεις σχεδιάζουν και υποδαυλίζουν τον εμφύλιο στην Ουκρανία. Το διήγημα του Μπουλκάκωφ περιγράφει πως ένας γιατρός καλείται να παρουσιαστεί εσπευσμένως στο αρχηγείο του στρατιωτικού διοικητή του Κιέβου που πολιορκείται από τους Μπολσεβίκους, τον αιμοσταγή Πετλιούρα, για να νοσηλεύσει ένα του τραύμα, και τον βρίσκει να βασανίζει πολίτες που θεωρούνταν αντιφασίστες.

Αλλά προτού σας περιγράψω τα δραματικά γεγονότα στα οποία αναφέρεται ο συγγραφέας, πρέπει να κάνω την σύνδεση μεταξύ της Αντιγόνης Κεφαλά και του Μπουλκάκωφ που υπονοεί ο τίτλος αυτού του άρθρου. Η σύνδεση έγκειται πρώτον στο γεγονός ότι τον Μιχαήλ Μπουλκάκωφ μας τον γνώρισε ως συγγραφέα η Αντιγόνη Κεφαλά εδώ και πάνω από 20 χρόνια, και δεύτερον όλος τυχαίως καθώς διάβαζα τις «Σημειώσεις ενός νεαρού γιατρού» στην Ικαρία, ήρθε το κακό μαντάτο για το θάνατο της Αντιγόνης Κεφαλά.

Βλέπεται πως πολλές φορές η πραγματικότητα σκαρώνει τις πιο αναπάντεχες συμπτώσεις.

Η Αντιγόνη Κεφαλά μας σύστησε τη μελέτη του έργου του Μπουλκάκωφ εδώ και πολλά χρόνια, με την ευκαιρία μιας συζήτησης που κάναμε τότε, για τον «ρεαλισμό» της μεταναστευτικής λογοτεχνίας στους Αντίποδες. Η θανατερή νοσταλγία για τον γενέθλιο τόπο του χωριού, απέκλειε

κάθε πραγματική καταγραφή, χωρίς ιδεοληψίες και μεροληψίες της αυστραλιανής κοινωνίας. Ο Μπουλκάκωφ έχοντας ως δασκάλους του, τους προκάτοχους Ντοστογιέφσκι και Τολστόι, δεν αποσιωπά όπως αυτοί την άγνοια και την προκατάληψη των Ρώσων χωρικών. Ενώ αυτοί εξιδανικεύουν σχεδόν ιδεοληπτικά τον «μουζικό», εξιδανικεύση που εννοείται βρήκε συνέχεια και στα μεταπαναστατικά χρόνια με πρώτο και καλύτερο τον Γκόρκι. ο Μπουλκάκωφ αντίθετα προς αυτή την αγιογραφική παράδοση, και περισσότερο στη γραμμή του επικριτικού Τσέκωφ, οδηγείται σε έναν απογυμνωμένο ρεαλισμό που περιέχει έντονη ειρωνείας, καυστικό χιούμορ, αλλά και αυτοδιακωμώδισή του πρωτοπρόσωπου αφηγητή. Οι ξαφνικές ανατροπές και οι κωμικοτραγικές καταστάσεις εναλλάσσονται συνεχώς, ελάχιστα επιτρέποντας στον αναγνώστη να αφηθεί σε συναισθήματα οίκτου και απλής συμπάθειας προς ανθρώπους που το καλό και το κακό είναι άρρηκτα συνυφασμένα μέσα τους.

Η Κεφαλά αν και ποιήτρια, συγγενεύει με την αποεξιδανικευτική απογύμνωση της ανθρώπινης συνθήκης του Μπουλκάκωφ. Συγγενεύει και στιλιστικά με τον εξόχως μεταφορικό λόγο του Μπουλκάκωφ που ανέπτυξε αυτός στα μεταγενέστερα έργα του όπως « Η Καρδιά του Σκύλου», «Ο Μαιτρ και η Μαργαρίτα» και πολλά άλλα διηγήματα και θεατρικά για τα οποία ο συγγραφέας διώχθηκε από το σοσιαλιστικό καθεστώς διότι θεωρήθηκε πως ο ρεαλισμός του δεν είχε καμία σχέση με την παρωδία του «σοσιαλιστικού ρεαλισμού» των συγχρόνων του, που τον ρεαλισμό τον είχαν συνδέσει με το θυμιάσμα της ηγεσίας του κόμματος και της γραφειοκρατίας.

Η Κεφαλά καθώς ήταν γνώστης της ανθρώπινης κατάστασης, είχε μια αποεξιδανικευτική στάση απέναντι στη ζωή. Δεν κατατρίφτηκε από ιδεοληψίες και η «Ελπίδα» της, βρήκε στήριγμα στην Τέχνη της αποκάλυψης του βιώματος του ανθρώπου.

Υπήρξε σκεπτικίστρια, με ένα αδιόρατο τόνο μελαγχολίας που όταν κινδύνευε να αποκαλυφθεί ξέσπαγε σε έναν κρουνό αποκάλυπτου κρυστάλλινου γέλιου.

Να διαβάσετε τα ημερολόγια της, αν θέλετε να καταλάβετε καλύτερα τον άνθρωπο.

Την επόμενη Παρασκευή το Κίεβο του Μπουλκάκωφ το 1919.